

opusdei.org

Proiect social româno-irlandez în Chitila

În iunie 2013, Centrul Cultural Timona a colaborat la realizarea unui proiect social, româno-irlandez, cu un impact deosebit asupra comunității, proiect cu scop educativ, umanitar și de schimb cultural.

09.10.2013

Odată Sfântul Josemaría a răspuns cu aceste cuvinte la o întrebare: Opus Dei (Lucrarea lui Dumnezeu)

„trebuie să fie prezent unde există sărăcie, unde nu este de muncă, unde este tristețe și unde există durere, pentru a face astfel ca durerea să fie trăită cu bucurie, ca să dispară sărăcia, să nu mai fie lipsă de locuri de muncă – să formăm persoane ca să poată găsi –, și pentru a face astfel ca Isus Cristos să intre în viața fiecăruia, în măsura în care fiecare o vrea, pentru că suntem foarte buni prieteni ai libertății”.

Vă prezentăm o inițiativă socială care s-a născut ca rod al exemplului Fondatorului Opus Dei și al învățăturilor sale.

Proiect social româno-irlandez în Chitila

În perioada 03-14 iunie 2013, Centrul Cultural Timona a avut bucuria să colaboreze la realizarea unui proiect social, româno-irlandez, cu un impact deosebit asupra comunității, proiect cu scop educativ, umanitar și

de schimb cultural. Un grup de 13 fete, majoritatea din Irlanda (dar și Australia și S.U.A.) s-au alăturat obiectivelor noastre și prin faptele lor, au dat tuturor o lecție de umanitate. Toate fetele sunt studente, au puțin peste 20 de ani și s-au înrolat voluntar în acest proiect, dând dovadă de considerație față de problemele comunității. Din partea Centrului Cultural Timona a fost cu ele mai ales Cristina care a fost un sprijin foarte bun din toate punctele de vedere. Fetele au fost cazate în Mogoșoaia, la doar câteva minute distanță de Chitila, unde urma să se deruleze efectiv proiectul.

Timp de 12 zile, acestea au lucrat la un centru de îngrijire a persoanelor cu handicap, aflat în Chitila și susținut de munca voluntară a unor călugărițe a Maicii Tereza. Întrucât personalul este insuficient pentru numărul bolnavilor adăpostiți aici iar îngrijirea lor necesită o atenție

permanentă, centrul a rămas în urmă cu o serie de activități care presupun timp, muncă fizică dar și o oarecare investiție. Și aici au intervenit fetele noastre, care, sub îndrumarea personalului de la centru, au preluat o serie de sarcini pe care le-au îndeplinit cu multă dedicare. Astfel că principala lor activitate a fost să curețe, să renoveze, să înfrumusețeze pe cât posibil mediul în care trăiesc bolnavii de la centru. Printre cele mai importante lucrări ale fetelor, ar fi curățarea și revopsirea gardului și a porților exterioare, a unui zid interior din incinta centrului, refacerea picturii unor ansambluri statuare degradate de expunerea în aer liber și, poate cea mai deosebită și mai frumoasă lucrare a fetelor, pictarea unui perete interior cu figuri de poveste.

Fetele au arătat un interes deosebit pentru buna realizare și finalizarea

lucrărilor pe care le-au început, astfel că, la sfârșitul celor aproape două săptămâni, rezultatele muncii lor erau vizibile și îndelung apreciate de toți cei de la centru, o dovadă de bunătate, de simț civic și responsabilitate, un exemplu pentru noi toți. Nu am putut să nu observăm entuziasmul cu care s-au implicat în acest proiect și sensibilitatea lor când vine vorba de semenii lor neajutorați, uitați de familie într-un centru de boli psihice.

În limita timpului liber, am încercat să le împărtășim și din frumusețile Bucureștiului astfel ca după-amiază, după terminarea lucrului, le-am ghidat de-a lungul Dâmboviței pentru a puncta măcar o parte din principalele obiective turistice ale capitalei. În plus, am organizat pentru ele chiar și o ieșire de o zi pe Valea Prahovei, când, în ciuda vremii ploioase, s-au bucurat de o scurtă vizită la Sinaia și la Castelul Peleş, de

care s-au arătat impresionate. Am fost plăcut uimite să vedem interesul lor pentru istoria noastră, pentru cultura și stilul de viață ale românilor. De aceea, pe lângă vizitarea unor obiective turistice reprezentative pentru România și București, am organizat și un seminar unde li s-a vorbit despre cultura și istoria românilor, ocazie cu care am aflat că sunt foarte interesate de perioada în care România s-a aflat sub regim comunist. S-au bucurat enorm când le-am anunțat că va veni să le vorbească o doamnă care a simțit pe propria piele represiunile comunismului. Inchisă pe nedrept de două ori, despărțită 17 ani de logodnicul ei, aflat și el în închisoare, povestea ei de viață și de supraviețuire a fost ca o dramă care s-a derulat în fața ochilor lor curioși iar resemnarea ei a fost ca o lecție pentru noi toți cei prezenți.

Și ce este un schimb cultural fără un schimb de experiențe gastronomice? Noi am organizat o seară românească iar ele, o seară irlandeză. Nu au lipsit mâncărurile tradiționale, dansul și cântecul iar voia bună a fost la ea acasă. Ele au fost încântate de bulzul nostru ciobănesc stins tradițional cu un păhărel de palincă și acompaniat de cântece haiducești la chitară iar noi ne-am bucurat de o masă tipică prânzului de duminică nelipsit din casele irlandezilor.

A fost o experiență frumoasă, cu oameni deosebiți, care au învățat unii de la alții ce înseamnă să fii om, să te implicii în problemele celorlalți, să faci diferența în comunitate, să fii schimbarea. O experiență din care toți am învățat că cele mai mari satisfacții în viață vin din lucrurile pentru care nu trebuie să plătești și pentru care nu ești plătit. Am rămas prietene, am schimbat cadouri, am

promis să ținem legătura și să mai punem la cale astfel de proiecte. Și sperăm ca așa să fie. Pentru că mai avem multe de învățat, multe de făcut și mulți oameni de ajutat.

---

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/proiect-social-romano-irlandez-in-chitila/>
(31.03.2026)